

at det er forbudt baade at kjøbe og fabrikere Spirituøſe Drikke, har til Følge, at denne Stat er den, der har de allerfærreſte Forbrydere. Det forekommer mig, at denne Stat ved at have indført en ſaadan Lov, ſom vi ſelvſølgelig ikke kunne tænke paa at indføre hos os, i det Mindſte ikke i Diebliftet, afgiwer et eklatant Beviſ for, at hver Skilling, Staten udgiwer til denne Bevægelse, er en direkte Indtægt for Statskaſſen. Det er en høiſt mærkverd'ig Paafand af den ærede ſidſte Taler at ſige, at denne Totalafholdsforenings Beſtræbelſer have været uden Betydning. Jeg veed ikke, hvor den ærede Taler har denne Anſkuelse fra. Den er af ſaa ſtor Betydning, at der neppe findes en Egn i vort Land, uden at der findes Mænd, ſom ere optagne i Totalafholdsforeningen, og det er dog de Fleſte af os enige om, at ſelv om vi ikke høre til Totalafholdsforeningen, hvad jeg ikke gjør, kunne vi ikke Andet end have Sympathi for hele Bevægelsen, nære Sympathi med dem, der lide under Drikkelighed, ikke alene dem, der ere hengivne til Drik, men ogſaa deres Nærmefte, og derfor vil jeg, idet jeg ſkal ſlutte, henſtille til de ærede Rigsdagsmænd, at de i Dag ville give dette Andragende deres fulde Tilſlutning, ikke alene for Beløbets Skyld, men for at ſtyrke de Mænd, der arbeide for denne Sag, og viſe dem, at denne Bevægelse ogſaa har Sympathi indenfor Rigsdagen. Jeg mener ikke, man ſkal forſtaa det ſaaledes, at den Hjælp, her ydes, gives, ſom man jo har ſagt fra enkelte Sider, til Foreningens Medlemmers Behagelighed, til at de kunne reiſe omkring og agitere oſv. Bevægelsen har viiſt ſig til Dato at være opretholdt, jeg kan gjerne ſige, af den fattige Del af Befolkningen, naar undtages de Forhold, jeg nævnedes for om Støtte fra forſkjellige Inſtitutioner. Der er vel ingen Tvivl om, at der findes enkelte Mænd i Totalafholdsforeningen, ſom reiſe omkring for den maatte i den Tanke derved at danne ſig et Vevebrød og for deraf at have en behageligere Still'ing, for det er ofte mere behageligt at tjene Brødet ved Munden end ved Haanden, derom tvivler jeg ſlet ikke, men der vil jo altid kunne ſiges noget Daarligt om enhver Sag. Selv om der muligviſ kunde opviſes ſaadanne Tilfælde, tror jeg dog ikke, at man derfor bør undlade at ſtøtte denne Sag. Nei, Sagen ſelv er god, Sagen vil arbeide ſig frem, og Sagen vil tjene hele vort Samfund, og jeg kan ſige for mit perſonlige Vedkommende, at det er min Overbeviſning, at jo mere de Herrer ſtøtte Totalafholdsbevægelsen pekuniært, deſto bedre ſtøtte de Statskaſſen, og

deſto ſtørre Beſignelse er det for hele vort Land.

Buſt: Det er kun nogle ganſte ſaa Bemærkninger, jeg har bedt om Ordet for, angaaende Forſlaget under Nr. 3, Betænkningen Nr. 47, om Jernbanepørgsmaalet. Efter de Udtalelſer, den høitærede Indenrigsminiſter ſluttede med, kan jeg ſige, at Afſtemningen her i Salen i Daag vil ſaae vidtgaende og ſtore Følger navnlig for os Landboere, og det er det, der har givet mig Anledning til et Par ganſte korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dineſen), ſom jo talte paa Mindretallets Vegne, kritiſerede, uagtet han ſelv havde tiltraadt Forſlaget om Andragendets Henviſning, Flertallets Holdning overfor Jernbanefagen i dens Helhed, da han kom ind paa at tale om dette Forſlag, og udtalte, at det var uheldigt, at der af os blev nægtet ſaa mange Ting overfor Jernbanerne, og fremhævede ſamtidig, at vi deſuagtet vilde gaa med til dette Forſlag. Jeg vil herved gjøre opmærksom paa, at den almindelige Sag, der omhandles ved dette Forſlag, blandt Andet har givet grundet Anledning til, at Finantsubvalgets Flertal og dette Things Flertal ikke alene af politiffe, men ogſaa af reelle Grunde har maattet ſtille ſig ſaaledes, ſom det har ſtillet ſig overfor mange af de Forlangender, ſom ere komne paa § 27 og andre Steder med Henſyn til Jernbaneveſenet. De ærede Medlemmer, der i en Række af Aar have været Medlemmer af Finantsubvalget, vide, at det er ikke ſaa ſaa Aar ſiden, at vi have bedt Miniſteriet om, at det i alt Fald vilde gjøre det Skridt til at komme til en Forſtaaelse af Ordningen paa dette Omraade, at det blandt Andet vilde ſe at ſaae alle diſſe private Stumper Baner, ſom ligge hiſt og her ved Jernbanerne, ind under Staten. Men ikke det Mindſte er der gjort fra Miniſteriets Side. Vi have ligeledes bedt Miniſteriet overfor Tilfælde, ſom det, her foreligger til Overveieſe, om det ikke vilde være villigt til at gjøre Forſøg paa at ſaae faſte Regler, ſom baade Rigsdagen og Regjeringen kunde være enige om, hvorefter Uddiſelſer ſtete og nye Holdpladſer oprettedes, ligesom vi have en beſtemt Regel, i alt Fald er den ſtiltiende antaget f. Ex. ved Dpretteſen af nye Poſtexpeditioner. Der er imidlertid ikke gjort det Fjærneſte fra Miniſteriets Side. Men ſaa ſkal det ſlaas faſt, at naar de Herrer her i Salen paa den anden Side ſige, at det er af politiffe Grunde, vi nægte Uddiſelſe af Jernbanerne, og at der ingen ſomhelſt reel Grund er, at navnlig vi Landboere ikke